

Súd: Krajský súd Nitra
Spisová značka: 5CoCsp/25/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6120229010
Dátum vydania rozhodnutia: 30. 07. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Oliver Kolenčík
ECLI: ECLI:SK:KSNR:2021:6120229010.1

Uznesenie

Krajský súd v Nitre v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Olivera Kolenčíka a sudcov JUDr. Vladimíra Pribulu a JUDr. Borisa Minksa, v spore žalobcu: BENCONT INVESTMENTS, s. r. o., so sídlom Bratislava, Vajnorská 100/A, IČO: 36 432 105, zastúpení JUDr. Oskarom Chnárkom, advokátom, so sídlom Banská Bystrica, Komenského 3, IČO: 45 018 201, v mene ktorej koná advokát JUDr. Oskar Chnárko, proti žalovanému: X. K., nar. XX. XX. XXXX, bytom G. J. XXX, o zaplatenie 615,48 eura s príslušenstvom, späťvzatí žaloby, takto

rozhodol:

Odvolací súd p r i p ú š ť a späťvzatie žaloby v časti o zaplatenie 481,19 eura s príslušenstvom, z r u š u j e rozsudok Okresného súdu Levice č. k. 11Csp/88/2020-135 z 26. apríla 2021 v tejto zamietajúcej časti, a konanie v tejto časti z a s t a v u j e.

Žalovanému voči žalobcovi nárok na náhradu trov konania nepriznáva.

o d ô v o d n e n i e :

1. Okresný súd Levice (súd prvej inštancie podľa § 12 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok, ďalej len „CSP“) rozsudkom č. k. 11Csp/88/2020-135 z 26. apríla 2021, konanie v časti o zaplatenie nákladov spojených s poplatkami za upomienky a poplatkami za prerušenie a obmedzenie služieb v sume 54,57 eura s príslušenstvom, ako aj v časti zmluvnej pokuty vo výške 79,72 eura zastavil a vo zvyšnej časti žalobu žalobcu zamietol. O trovách konania rozhodol tak, že žalovanému sa nárok na náhradu trov konania nepriznáva.

2. Rozhodnutie právne odôvodnil s poukazom na § 52 ods. 1, 2, 3, 4, § 53 ods. 4 písm. s/, § 524 ods. 1, 2, § 525 ods. 1, 2 zákona č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník (ďalej len „Občiansky zákonník“ alebo len „OZ“), § 43 ods. 1 písm. a/, b/, § 43 ods. 13, § 44 ods. 1 zákona č. 351/2011 Z. z. o elektronických komunikáciách (ďalej len „ZoEK“), § 144, § 145 ods. 2, § 151, § 146 ods. 1 a § 255 ods. 1 CSP.

3. V odôvodnení rozhodnutia poukázal na to, že žalobou doručenou súdu prvej inštancie dňa 30. 01. 2020 Okresnému súdu Banská Bystrica sa žalobca domáhal, aby súd v upomínacom konaní vydal platobný rozkaz, ktorým zaviazže žalovaného zaplatiť sumu 615,48 eura spolu s príslušenstvom, ako aj náhradu trov konania. Žalobu odôvodnil tým, že medzi právnym predchodcom žalobcu (Slovak Telekom, a. s.) a žalovaným bola uzavretá Zmluva o poskytovaní verejných služieb v znení Dodatku (ďalej len ako „Zmluva“). Na základe Zmluvy bol žalovanému aktivovaný program služieb, pričom právny predchodca žalobcu sa so žalovaným dohodli na pravidelnom splácaní ceny za poskytovanie verejných služieb podľa Cenníka. Poskytnuté služby právny predchodca žalobcu vyúčtoval faktúrou z 21. 03. 2017 vo výške 90,16 eura splatnou 06. 04. 2017, faktúrou z 21. 04. 2017 vo výške 45,66 eura splatnou 05. 05. 2017, faktúrou z 21. 05. 2017 vo výške 46,97 eura splatnou 06. 06. 2017, faktúrou z 21. 06. 2017 vo výške 78,84 eura splatnou 06. 07. 2017, faktúrou z 21. 07. 2017 vo výške 59,97 eura splatnou 07. 08. 2017, ako aj faktúrou z 21. 08. 2017 vo výške 54,71 eura splatnou 06. 09. 2017. Žalovaný si neplnil svoje zmluvne dohodnuté záväzky tým, že neuhradil právnemu predchodcovi žalobcu vystavené faktúry, pričom tento ho upomienkami opakovane vyzval k úhrade dlžných faktúr. Žalobcovi vznikla

voči žalovanému nezaplatením faktúr pohľadávka, ktorú žalovaný napriek upomienkam ku dňu podania žaloby neuhradil a je tak s úhradou faktúr v omeškaní, v dôsledku čoho si žalobca uplatňuje zákonný úrok z omeškania z dlžných súm, a to odo dňa nasledujúceho po dni splatnosti vystavených faktúr. Okrem toho si žaloba uplatňuje aj zmluvné pokuty vo výške 239,17 eura, ktoré boli vypočítané podľa vzorca: zmluvná pokuta = základ zmluvnej pokuty - (počet dní uplynutých z doby viazanosti / celkový počet dní viazanosti * základ zmluvnej pokuty). Dohodnutá zmluvná pokuta tak nie je neprimerane vyšším zabezpečením oproti výške zabezpečenej povinnosti v čase uzavretia dohody o zmluvnej pokute, a preto nie je neprijateľnou zmluvnou podmienkou podľa § 53 ods. 4 písm. s/ Občianskeho zákonníka. Dňa 06. 08. 2019 došlo k postúpeniu predmetnej pohľadávky vyplývajúcej zo Zmluvy o poskytovaní verejných služieb z právneho predchodcu žalobcu (Slovak Telekom, a. s., so sídlom Bajkalská 28, 817 62 Bratislava, IČO: 35 763 469) na žalobcu.

4. Okresný súd Banská Bystrica vydal vo veci dňa 24. 02. 2020 platobný rozkaz sp. zn. 9Up/226/2020, ktorý sa žalovanému nepodarilo doručiť do vlastných rúk. Okresný súd Banská Bystrica postúpil predmetnú právnu vec tunajšiemu súdu ako súdu miestne príslušnému dňa 14. 09. 2020.

5. Žalovaný sa k žalobe písomne nevyjadril, skutkové tvrdenia žalobcu nijakým spôsobom nepoprel.

6. Súd prvej inštancie vo veci vykonal dokazovanie, z ktorého zistil, že právny predchodca žalobcu - spoločnosť Slovak Telekom, a. s., a žalovaný uzatvorili dňa 16. 12. 2016 Zmluvu o poskytovaní verejných služieb podľa § 44 a nasl. ZoEK, pričom na tento vzťah treba uplatňovať aj § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka, ako aj zákon č. 250/2007 o ochrane spotrebiteľa (pretože v súdnom konaní nebolo preukázané a ani tvrdené, že by žalovaný uzatváral takúto zmluvu v súvislosti s jeho podnikateľskou činnosťou). Zmluva o poskytovaní služieb, ako aj dodatok mali formulárový charakter, boli vopred pripravené právnym predchodcom žalobcu a žalovaný nemohol ovplyvniť ich obsah. Bolo nesporné, že na základe platne uzatvorenej zmluvy o poskytovaní verejných služieb poskytoval právny predchodca žalobcu žalovanému verejné služby podľa zvolených programov, za ktoré však žalovaný riadne a včas neplatil.

7. Súd prvej inštancie skúmal aktívnu legitímáciu žalobcu a v tomto smere poukázal na rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 2Cdo/205/2009 z 26. júna 2010 a uznesenie Ústavného súdu SR z 11. júna 2019, sp. zn. I. ÚS 246/2019. Súd prvej inštancie vyzval žalobcu na preukázanie platného postúpenia pohľadávky v zmysle § 43 ods. 13 ZoEK. Žalobca na výzvu súdu uviedol, že výzvou nedisponuje a navrhol súdu, aby takúto výzvu vyžiadal od právneho predchodcu. Právny predchodca vo svojom vyjadrení poukázal na rozhodnutie Najvyššieho súdu SR 1Obdo/4/2017, že na preukázanie aktívnej legitímácie postačuje oznámenie postúpení a na nález Ústavného súdu SR II. ÚS 409/2013, kde ústavný súd odmietol názor všeobecných súdov automaticky skúmať platnosť zmlúv o postúpení pohľadávok. Právny predchodca žalobcu ďalej poukázal na skutočnosť, že požadovať predloženie doručky, ktorá by preukazovala doručenie odstúpenia od zmluvy spolu s výzvou na úhradu pohľadávky, nemá oporu v zákone, pretože ustanovenie o elektronických komunikáciách hovorí o existencii „písomnej výzvy podniku“ a nie o tom, že postúpenie je možné len za podmienky preukázania fyzického doručenia tejto písomnej výzvy dlžníkovi. Žalobca aktívnu legitímáciu odvodzuje výlučne od zmluvy o postúpení pohľadávky a od oznámenia o postúpení pohľadávky predchodcom žalobcu z 19. 09. 2019. V danom prípade ide o postúpenie pohľadávky telekomunikačného podniku, ktorý v zmysle zákona o elektronických komunikáciách musí pred postúpením pohľadávky dodržať postup podľa § 43 ods. 13 cit. zákona, t. j. oznámenie o postúpení pohľadávky zakladá aktívnu legitímáciu len ak by postúpenie prebehlo v súlade so zákonom. Keďže nebolo preukázané a ani tvrdené, že by právny predchodca žalobcu ako veriteľ pohľadávky a podnik, písomne vyzval žalovaného na úhradu dlhu (súdu nebola predložená žiadna výzva adresovaná žalovanému) a tento bol napriek výzve v omeškaní s jeho splácaním nepretržite dlhšie ako 90 kalendárnych dní, ako ani to, že žalovaný dal právnemu predchodcovi žalobcu súhlas na postúpenie pohľadávky, mal za to, že v danom prípade nebola splnená ani jedna z podmienok, za ktorých môže podnik postúpiť svoju splatnú pohľadávku inej osobe. Postúpenie pohľadávky podnikom na inú osobu bez splnenia podmienok uvedených v § 43 ods. 13 ZoEK je potrebné považovať za konanie v rozpore so zákonom a tento právny úkon je v časti žalobou uplatňovanej pohľadávky absolútne neplatný podľa § 39 OZ, na ktorú súd ex offio prihliada. Žalobca nie je aktívne legitimovaný na podanie žaloby, a preto ju súd vo zvyšnej časti, ktorá nebola dotknutá zastavením konania zamietol.

8. Keďže žalovaný nevyužil možnosť sa vo veci vyjadriť, v dôsledku čoho skutkové tvrdenia žalobcu obsiahnuté v žalobe nerozporoval, tak skutkové tvrdenia strán neboli sporné. Zároveň bola splnená podmienka, že išlo o otázky jednoduchého právneho posúdenia veci, keďže išlo o plnenie z bežnej spotrebiteľskej zmluvy a to vrátane posúdenia, či postúpenie pohľadávky bolo alebo nebolo v súlade so zákonom, pretože nejde o posúdenie ojedinelé, ale hromadne sa opakujúce, nakoľko žalobca vystupuje vo veľkom počte sporov, ktoré sa týkajú obdobných zmluvných podmienok. Vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti tak súd dospel k záveru, že v danom prípade boli splnené zákonné podmienky, aby súd postupoval podľa procesného ust. § 297 písm. b/ CSP a vo veci nenariadil pojednávanie, ale realizoval verejné vyhlásenie rozsudku, ktorým žalobu žalobcu zamietol. V tomto smere poukázal na rozsudok Krajského súdu Prešov, sp. zn. 18CoCsp/19/2020 z 23. septembra 2020.

9. Žalobca podaním doručeným súdu prvej inštancie dňa 28. 02. 2021 vzal žalobca svoju žalobu vo vzťahu k poplatkom za upomienky a poplatkom za prerušenie služieb vo výške 54,57 eura s príslušenstvom späť, ako aj časti zmluvnej pokuty vo výške 79,72 eura späť. Keďže k čiastočnému späťvzatiu žaloby došlo skôr, než sa začalo predbežné prejednanie sporu alebo pojednávanie, súhlas žalovaného s čiastočným späťvzatím žaloby sa nevyžaduje. S poukazom na uvedené súd prvej inštancie konanie v tejto časti zastavil.

10. O trovách konania prvoinštančný súd rozhodol podľa § 255 ods. 1 CSP, pretože žalovaný aj keď bol úspešný v súdnom konaní v celom rozsahu, tak žiadne trovy konania mu nevznikli, a preto mu nepriznal nárok na náhradu trov konania proti žalobcovi.

11. Krajský súd v Nitre ako odvolací súd (§ 34 CSP), po prejednaní veci bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 ods. 1 CSP a contrario) dospel k záveru, že v predmetnej veci je daný dôvod pre postup podľa § 370 CSP, v dôsledku čoho odvolací súd pripustil späťvzatie žaloby.

12. Podľa § 370 ods. 1 CSP, ak je žaloba vzatá späť po rozhodnutí súdu prvej inštancie, ale skôr, ako rozhodnutie nadobudlo právoplatnosť, odvolací súd rozhodne o pripustení späťvzatia.

13. Podľa § 370 ods. 2 CSP, súd späťvzatie žaloby nepripustí, ak s tým protistrana z vážnych dôvodov nesúhlasí. Ak späťvzatie žaloby pripustí, odvolací súd zruší rozhodnutie súdu prvej inštancie a konanie zastaví.

14. Podľa § 370 ods. 3 CSP, ak je žaloba vzatá späť sčasti, použijú sa ustanovenia predchádzajúcich odsekov primerane.

15. Dňa 30. 04. 2021 o 10:47 hod. doručil žalobca elektronicky súdu prvej inštancie späťvzatie žaloby, ktorým vzal svoju žalobu späť v celom rozsahu a navrhol konanie zastaviť. Zároveň navrhol, aby žalovanému súd trovy konania nepriznal a rozhodol o vrátení kráteného súdneho poplatku. Odvolací súd v tomto smere uvádza, že konanie bolo právoplatne zastavené v časti o zaplatenie nákladov spojených s poplatkami za upomienky a poplatkami za prerušenie a obmedzenie služieb v sume 54,57 eura s príslušenstvom a v časti zmluvnej pokuty vo výške 79,72 eura z dôvodu predchádzajúceho späťvzatia žalobcu, preto je potrebné predmetné späťvzatie žaloby považovať za späťvzatie čiastočné, teda v časti, ktorá zostala predmetom konania, hoci je v ňom uvedené, že žalobu berie späť v celom rozsahu.

16. Okresný súd Levice vyzval žalovaného výzvou z 19. mája 2021, aby sa v lehote 10 dní od doručenia výzvy vyjadril, či súhlasí s čiastočným späťvzatím žaloby a zároveň mu doručil aj rovnopis čiastočného späťvzatia žaloby. Žalovaný si zásielku prevzal dňa 24. 05. 2021, avšak k späťvzatiu sa nevyjadril.

17. Odvolací súd v danej veci poznamenáva, že žalobca môže vziať počas konania žalobu späť. Žalobca tak môže urobiť aj po rozhodnutí súdu prvej inštancie, ale len dotedy, kým rozhodnutie súdu prvej inštancie nenadobudne právoplatnosť. O pripustení späťvzatia žaloby v tomto prípade rozhoduje odvolací súd. Odvolací súd rozhodne buď o pripustení späťvzatia žaloby, alebo o nepripustení späťvzatia žaloby. Späťvzatie žaloby žalobcom odvolací súd nepripustí v tom prípade, ak s tým protistrana z vážnych dôvodov nesúhlasí. Za tým účelom si súd musí vyžiadať vyjadrenie protistrany. Nesúhlas protistrany musí byť odôvodnený vážnymi dôvodmi tak, ako pri späťvzatí návrhu v konaní pred súdom prvej inštancie. Ak odvolací súd späťvzatie žaloby pripustí, zruší rozhodnutie súdu prvej inštancie a konanie zastaví. Ak žalobca vezme žalobu späť len v časti, uvedené platí primerane.

18. V predmetnej veci bola žaloba žalobcom vzatá späť čiastočne v čase, keď už súd prvej inštancie rozsudkom rozhodol o žalobe žalobcu, avšak jeho rozhodnutie doposiaľ nenadobudlo právoplatnosť. Tým bol daný dôvod pre postup v zmysle vyššie citovaného zákonného ustanovenia, keďže žalobca zobral svoju žalobu v časti o zaplatenie vo výške 481,19 eura s príslušenstvom (žalovaný nárok, ktorý zostal po predchádzajúcom čiastočnom späťvzati z 28. 02. 2021 predmetom sporu) účinne späť, t. j. spôsobom nevzbudzujúcim pochybnosti o jeho vôli. Žalovaný sa k späťvzatiu žaloby žalobcom v súdom určenej lehote nevyjadril, avšak odvolací súd konštatuje, že výslovný súhlas protistrany so späťvzatím žaloby je nevyhnutný len v prípade, ak je medzi sporovými stranami určitý spôsob vyporiadania vzťahu vyplývajúci z osobitného právneho predpisu. Vzhľadom k tomu, že v danej veci žalovaný žiadne vážne dôvody súdu neoznámil a taktiež ani nevyplýva, že by medzi stranami bol určitý spôsob vyporiadania vzťahu vyplývajúci z osobitného predpisu, odvolací súd dospel k záveru, že je daný dôvod na pripustenie späťvzatia žaloby žalobcom, v dôsledku čoho následne zrušil rozsudok vydaný Okresným súdom Levice č. k. 16Csp/99/2020-78 z 17. februára 2021, a konanie zastavil.

19. Odvolací súd o náhrade trov konania rozhodol v zmysle § 396 ods. 1 v spojení s § 256 ods. 1 CSP s tým, že nárok na náhradu trov konania vznikol žalovanému voči žalobcovi, keďže žalobca zaviniel zastavenie konania tým, že vzal žalobu v časti späť bez uvedenia dôvodu. Vzhľadom k tomu, že si žalovaný žiadne trovy nevyčíslil a ani mu žiadne trovy nevznikli, odvolací súd mu nárok na náhradu trov konania nepriznal.

20. Toto rozhodnutie prijal senát odvolacieho súdu pomerom hlasov 3 : 0 (§ 393 ods. 2 veta druhá Civilného sporového poriadku v spojení s § 3 ods. 9 posledná veta zák. č. 757/2004 Z. z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov).

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).